

së bashku me Alush dhe Zylfje Gashin nga Vërmica/Vrmnica kur, rreth orës 10:30, në afërsi të shtëpisë ka rënë një predhë. Smajli doli nga bodrumi për të parë çfarë po ndodhte dhe në atë çast pranë tij ka rënë një predhë tjetër, duke e lënë të vdekur në vend. Alushi dhe Zylfja e futën trupin e tij të pajetë brenda në bodrum. I njoftuan vendasit e tjerë, që ishin të fshehur nëpër shtëpitë e veta, ndërkaq ata u nisën ta njoftonin familjen e Smajlit, e cila në ndërkohë kishte kaluar në fshatin Panorc/Ponorac. Po atë ditë, Sadik Limani, Faik Destani, Xhelal, Tafil dhe Brahim Morina e kanë varrosur Smajlin në varrezat e Llashkadrenocit/Vlaški Drenovac.

Burimet: deklarata H.M, FDH-15647; FHP, *Që njerëzit ti mbajnë në mend njerëz*, pyetësor, FDH-31242; J. Osmani, *Krimet...*, 537.

Ismet (Musë) Krasniqi

(18.07.1965, shqiptar nga Llashkadrenoci/Vlaški Drenovac, komuna e Malishevës/Mališevo)

Ismeti jetonte te familjet e vëllezërve të vet, Muhameti dhe Seferi, në Llashkadrenoc/Vlaški Drenovac. E kaloi një sëmundje të rëndë në vitin 1993 dhe nga ajo kohë vuante nga problemet psikike. Kur pjesëtarët e UJ-së e bombarduan **Llashkadrenocin/Vlaški Drenovac** më **28.07.1998**, Ismeti rastisi që të ishte në shtëpi. Rreth orës 10:00, ai doli nga shtëpia. Familjarët e tij e braktisën fshatin dhe u strehuan në pyll. U kthyen pasi pushuan të shtënat. Nuk e gjetën Ismetin te shtëpia. Në fshat ende qëndronin policia dhe ushtria serbe, ashtu që askush nga familjarët nuk guxonte të shkonte jashtë për ta kërkuar atë. Në fillim të muajit gusht të vitit 1999, familjarët kanë mësuar se në Malishevë/Mališevo ishte gjetur varri i Ramiz Mazrekut [të shikohet regjistrimi] dhe një personi të pidentifikuar. Në datën 10.08.1999, vëllai i Ismetit, Seferi, me kushëririn Sherifin shkuan në Malishevë/Mališevo. E identifikuan Ismetin falë rrobave të tij. Trupi i tij ishte i masakruar. Në dorën e djathtë ende i kishte prangat e lidhura. Po atë ditë, familjarët e kanë varrosur Ismetin në varrezat e Llashkadrenocit/Vlaški Drenovac.

Burimi: deklarata E.K, FDH-15664.

Bajram (Ali) Kryeziu

(11.02.1926, shqiptar nga Bubaveci/Bobovac, komuna e Malishevës/Mališevo, nëntë fëmijë)

Bajrami me familje e kanë braktisur **Bubavecin/Bobovac** më 27.07.1998. U strehuan në fshatin fqinj të Damanekut/Domanek. Në mëngjesin e ditës tjetër, Bajrami shkoi për ta kontrolluar shtëpinë dhe, pastaj, u kthye në Damanek/Domanek. E kaloi natën atje dhe në mëngjesin e ditës së ardhshme [**29.07.1998**], ai sërisht u nis për në Bubavec/Bobovac. Nga ajo ditë, familjarët nuk e kanë takuar kurrë më. Familja e tij u kthye në fshat në muajin tetor të vitit 1998, por nuk e gjetën Bajramin në shtëpi. Komshiu Rustem Gashi i ka konfirmuar vëllait të Bajramit, se Bajrami ishte kthyer në fshat më 29.07.1998. Madje, me këtë rast, Rustemi dhe Bajrami i kishin ndërruar disa fjalë. Vëllai i Bajramit, Faiku, duke e ruajtur bagëtinë në *Arat e Lukshiqëve*, e ka gjetur trupin e Bajramit. E identifikoi në bazë të rrobave. Po atë ditë, familjarët i kanë varrosur mbetjet mortore të Bajramit në varrezat e Bubavecit/Bobovac.

Burimet: deklarata F.K, FDH-15979; deklarata A.K, FDH-17595; FHP, *Që njerëzit ti mbajnë në mend njerëz*, pyetësor, FDH-31242; *Serbs Police Holds Kijeva Under Tight Grip*, pasqyra e lajmeve, KIC, 25.11.1998, FDH-30662.

Jashar (Ibrahim) Paqarizi

(19.01.1953, shqiptar nga Dragobil/Dragobilje, komuna e Malishevës/Mališevo, punëtor, gjashtë fëmijë)

Jashari merrej me ndërtimtari dhe posedonte pajisje për prodhimin e materialit ndërtimor. Ai dhe bashkëshortja Advija i kishin tre djem dhe tri vajza. Kur më 25.07.1998, në *Gryka e Llapushnikut/Lapušnička klisura* filloi konflikti mes forcave të UÇK-ë dhe atyre serbe, Jashari me familje e braktisën **Dragobilin/Dragobilje** dhe shkuan në Pagarushë/Pagaruša. Katër ditë më vonë, më **29.07.1998**, Jashari me djalin e axhës Lumin dhe disa burra u nisën për në Dragobil/Dragobilje, për ta lëshuar bagëtinë në kullotë. Në fshat arritën rreth orës 13:00. Përderisa e riparonin derën